

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 5Csp/141/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318203835
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Lisá
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8318203835.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Annou Lisou v spore žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava proti žalovanej R. Y., nar. XX. X. XXXX, M.. O. XXX/XX, U., t.č. trvale bytom Č. XX, o zaplatenie 3503,23 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie 2033,46 eur s prísl. zastavuje.

Vo zvyšku žalobu zamietá.

Žalovanej vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, podal dňa 26. 9. 2018 na tunajší súd žalobu a ktorou žiadal zaviazať žalovanú na zaplatenie sumy 3503,23 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 5. 12. 2015 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Žaloba bola odôvodnená tým, že medzi jeho právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 a žalovanou došlo dňa 8. 1. 2015 k uzatvoreniu Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej pôžičku vo výške 4433,77 eur, ktorú sa zaviazala žalovaná splatiť 60mesačnými splátkami po 134,80 eur. Žalovaná uhradila žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi, sumu 2074 eur a so zvyškom sa dostala do omeškania. Preto bola vyzvaná na úhradu dlžných splátok listom zo dňa 28. 9. 2015. Keďže úhradu dlžných splátok nevykonala, právny predchodca žalobcu úver dňa 19. 11. 2015 zosplatnil a vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo listom zo dňa 29. 11. 2015. Svoj dlh neuhradila, preto právny predchodca žalobcu podal na súd žalobu.

Právny predchodca žalobcu špecifikoval, že podľa prehľadu úhrad, ku dňu podania žaloby mala žalovaná uhradiť sumu 5411,03 eur, pričom k tejto sume boli pripočítané náklady na vymáhanie 166,20 eur a odpočítané úhrady žalovanej 2074 eur a suma 3503,23 eur tvorí predmet konania. Žalobca si v tomto konaní neuplatňuje zmluvnú pokutu.

2. Uznesením zo dňa 15. 1. 2019 č.k. 5Csp/141/2018-76 v súlade s ustanovením §80 C.s.p. súd pripustil, aby z konania vystúpil žalobca Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 a na jeho miesto vstúpil žalobca Intrum Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154.

3. Žalovaná doručila súdu dňa 7. 2. 2019 podanie, z obsahu ktorého vyplýva, že svoj dlh spláca postupne a žiada súd, aby spor vyriešil zmierlivo. Poukázala na to, že jej jediným zdrojom príjmu je dôchodok. Dostala sa do časovej tiesne a úver nemohla splácať v dohodnutých splátkach. Preto nebanková spoločnosť vyhlásila splatnosť úveru. Jej finančná situácia je však taká, že jej nedovoľuje okamžitú splatnosť úveru.

4. Dňa 25. 10. 2019 pred prvým pojednávaním došlo na súd podanie žalobcu, z obsahu ktorého vyplýva, že žalovaná v danom úverovom vzťahu uhradila už sumu 2964 eur, t.j. 674 eur do predčasného zosplatnenia pohľadávky, 1400 eur po predčasnom zosplatnení pohľadávky a 890 eur po podaní žaloby na súd. Uvedenou úverovou zmluvou boli dorovnané v rámci konsolidácie jednotlivé zostatky čiastkových úverov, pričom súčet týchto dorovnaných úverov je 4433,77 eur.

Ďalej žalobca uviedol, že vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť danej úverovej zmluvy už netrvá na zaplatení úrokov z omeškania a ani na zaplatení nákladov na vymáhanie pohľadávky 166 eur. Žalovanú žiadal zaviazat' už len na zaplatenie zvyšku čerpaného úveru vo výške 1469,77 eur, teda vo výške rozdielu medzi čerpanou výškou úveru 4433,77 eur a už uhradenými splátkami 2964 eur. Teda zobral žalobu späť v časti o zaplatenie 2033,46 eur.

5. Podľa ustanovenia §144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa ustanovenia §145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa ustanovenia §146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa §168 alebo pojednávanie.

Skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa §168 a pred prvým pojednávaním žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie 2033,46 eur, preto súd aj bez súhlasu žalovanej konanie v tejto časti zastavil, pretože na jej prípadný nesúhlas sa neprihliada.

6. Súd sa oboznámil s predloženými listinnými dôkazmi, najmä so zmluvami o pôžičke, súhlasom so spracovaním osobných údajov, vyhlásením klienta, formulárom Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, formulárom Informácia o RPMN, formulárom Informácie o finančnom sprostredkovaní, formulárom Informácie podľa §15 ods. 1 Zák. č. 122/2013 Z.z. Finančný agent, predžalobnou upomienkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľadmi splátok a úhrad, výpismi z obchodného registra žalobcu a právnych predchodcov žalobcu, notárskou zápisnicou + prílohou, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok + prílohami, oznámením o postúpení pohľadávky + poštovým hárkom, dokladom o poberaní dôchodku žalovanou, poštovými ústrižkami, súhlasom žalobcu s postupným splatením žalovanej pohľadávky a zistil tento skutkový stav.

7. Zo Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 23. 12. 2014 vyplýva, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, mala poskytnúť žalovanej finančné prostriedky s tým, že žalovaná mala požiadať, aby z poskytnutej pôžičky uhradili podľa nasledujúcej špecifikácie jeho záväzky voči spoločnosti Slovenská požíčovňa a záväzky voči VÚB a.s., kde spoločnosť Slovenská požíčovňa je správca. Malo sa jednať o päť úverových zmlúv a to č. XXXXXXXX zo dňa 29. 12. 2012 vo výške 503,62 eur, č. XXXXXXXX zo dňa 28. 5. 2013 vo výške 314,61 eur, č. XXXXXXXX zo dňa 6. 8. 2013 vo výške 1419,73 eur, č. XXXXXXXX zo dňa 6. 12. 2013 vo výške 634,73 eur a č. XXXXXXXX zo dňa 16. 1. 2014 vo výške 1561,08 eur.

Spolu teda žalovanej mala byť na refinancovanie iných úverov poskytnutá suma 4433,77 eur pri ročnom úroku 30,32%, RPMN 30,32% a priemernej RPMN 18,66%. Žalovaná sa poskytnuté finančné prostriedky zaviazala vrátiť 60mesačnými splátkami po 134,80 eur, t.j. spolu sa zaviazala vrátiť veriteľovi sumu 8088 eur. Termín konečnej splatnosti úveru bol 1/2020.

Súčasťou zmluvy bol Súhlas so spracovaním osobných údajov, vyhlásenie klienta, formulár Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, formulár Informácia o RPMN, formulár Informácie o finančnom sprostredkovaní, formulár Informácie podľa §15 ods. 1 Zák. č. 122/2013 Z.z. Finančný agent.

Podľa prehľadu splátok a úhrad, žalovaná ako dlžník v danom úverovom vzťahu uhradila sumu 2074 eur.

Právny predchodca žalobcu súdu predložil list zo dňa 29. 11. 2015 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, v ktorom žalovanej bolo oznámené, že celý dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným. Zároveň žalovaná bola vyzvaná k úhrade dlhu po doručení tohto oznámenia.

8. Na základe výzvy súdu žalobca predložil súdu Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 28. 5. 2013, z ktorej vyplýva, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, poskytla žalovanej finančné prostriedky vo výške 1000 eur pri ročnom úroku 32%, RPMN 32% a priemernej hodnote RPMN 46,52%. Žalovaná sa zaviazala poskytnutú sumu vrátiť veriteľovi 24mesačnými splátkami po 54,93 eur, t.j. spolu sa zaviazala vrátiť veriteľovi sumu 1318,32 eur. Termín konečnej splatnosti bol 5/2015.

Podľa prehľadu splátok a úhrad, žalovaná v tomto úverovom vzťahu ešte pred podpisom Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 23. 12. 2014 už uhradila sumu 988,74 eur.

9. Ďalej žalobca predložil súdu aj Zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 6. 8. 2013, z ktorej vyplýva, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, poskytla žalovanej finančné prostriedky vo výške 2000 eur pri ročnom úroku 32%, RPMN 32% a priemernej hodnote RPMN 20,44%. Žalovaná sa zaviazala poskytnutú sumu vrátiť veriteľovi 36mesačnými splátkami po 82,82 eur, t.j. spolu sa zaviazala vrátiť veriteľovi sumu 2981,52 eur. Termín konečnej splatnosti bol 8/2016.

Podľa prehľadu splátok a úhrad, žalovaná v tomto úverovom vzťahu ešte pred podpisom Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 23. 12. 2014 už uhradila sumu 1067,28 eur.

10. Z ďalšej Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 6. 12. 2013 vyplýva, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, poskytla žalovanej finančné prostriedky vo výške 1000 eur pri ročnom úroku 32%, RPMN 32% a priemernej hodnote RPMN 45,94%. Žalovaná sa zaviazala poskytnutú sumu vrátiť veriteľovi 24mesačnými splátkami po 54,93 eur, t.j. spolu sa zaviazala vrátiť veriteľovi sumu 1318,32 eur. Termín konečnej splatnosti bol 12/2015.

Podľa prehľadu splátok a úhrad, žalovaná v tomto úverovom vzťahu ešte pred podpisom Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 23. 12. 2014 už uhradila sumu 604,23 eur.

11. Žalobca súdu predložil aj Zmluvu o poskytnutí pôžičky zo dňa 16. 1. 2014, z ktorej vyplýva, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, poskytla žalovanej finančné prostriedky vo výške 2000 eur pri ročnom úroku 32%, RPMN 32% a priemernej hodnote RPMN 21,09%. Žalovaná sa zaviazala poskytnutú sumu vrátiť veriteľovi 36mesačnými splátkami po 82,82 eur, t.j. spolu sa zaviazala vrátiť veriteľovi sumu 2981,52 eur. Termín konečnej splatnosti bol 01/2017.

Podľa prehľadu splátok a úhrad, žalovaná v tomto úverovom vzťahu ešte pred podpisom Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 23. 12. 2014 už uhradila sumu 928,20 eur.

12. Z ďalšej Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 29. 12. 2012 vyplýva, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, poskytla žalovanej finančné prostriedky vo výške 1300 eur pri ročnom úroku 15%, RPMN 15% a priemernej hodnote RPMN 46,35%. Žalovaná sa zaviazala poskytnutú sumu vrátiť veriteľovi 36mesačnými splátkami po 44,47 eur, t.j. spolu sa zaviazala vrátiť veriteľovi sumu 1600,92 eur. Termín konečnej splatnosti bol 11/2015.

Podľa prehľadu splátok a úhrad, žalovaná v tomto úverovom vzťahu ešte pred podpisom Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 23. 12. 2014 už uhradila sumu 1067,28 eur.

13. Ďalej z výpisu z obchodného registra súd zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 (pôvodný žalobca), bola ku dňu 1. 1. 2018 vymazaná z Obchodného registra, pričom jej právnymi nástupcami sú: 1. Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 a 2. VÚB Leasing, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 318 045.

Z Notárskej zápisnice O. L.. L. I., Notársky úrad Bratislava zo dňa 11. 12. 2017 č. N XXXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX, NCRIs XXXXX/XXXX a jej príloh vyplýva, že v danej veci sa právnym nástupcom stala spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155.

14. Zmluvou o postúpení pohľadávok ku dňu 17. 12. 2018 a prílohou k tejto zmluve, právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok, IČO: 35 923 130, postúpil svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Uvedená skutočnosť bola žalovanej oznámená listom zo dňa 19. 12. 2018.

15. Žalovaná súdu predložila rozhodnutie Sociálnej poisťovne ústredie, z obsahu ktorého vyplýva, že žalovaná poberá starobný dôchodok vo výške 395,50 eur mesačne.

Taktiež súdu predložila ústrižky poštových poukážok, svedčiacich o splácaní dlhu žalobcovi, resp. jeho právnemu predchodcovi.

16. Z listu žalobcu zo dňa 3. 1. 2019 vyplýva, že žalobca súhlasí s postupným splatením žalovanej pohľadávky splátkami po 60 eur mesačne pri splátke č. 1. - 71. s tým, že splátka č. 72, splatná dňa 15. 12. 2024, bude vo výške zostatku dlhu.

17. Po takomto oboznámení sa s predloženými listinnými dôkazmi a po čiastočnom späťvzatí žaloby, súd dospel k záveru, že podanej žalobe je potrebné vyhovieť len čiastočne.

Podľa ustanovenia §524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ustanovenia §524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ustanovenia §1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa ustanovenia §2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia §9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia §9 ods. 2 písm. f), j), k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa ustanovenia §11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného od 1. 6. 2010 do 31. 12. 2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa ustanovenia §11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného od 1. 1. 2013 do 31. 3. 2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa ustanovenia §52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ustanovenia §52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia §53 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia §53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia §54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bolo uzatvorených šesť zmlúv.

Súd mal za preukázané, že na základe Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 28. 5. 2013 právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 1000 eur pri ročnom úroku 32% a RPMN 32%. Žalovaná pred podpisom Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 23. 12. 2014 uhradila sumu 988,74 eur a zvyšok bol dorovnaný čerpaním úveru zo Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 23. 12. 2014.

Ďalej súd mal za preukázané, že Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 6. 8. 2013, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, poskytla žalovanej finančné prostriedky vo výške 2000 eur pri ročnom úroku 32% a RPMN 32%. Žalovaná pred podpisom Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 23. 12. 2014 uhradila sumu 1242,30 eur a zvyšok bol dorovnaný čerpaním úveru zo Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 23. 12. 2014.

Podľa ďalšej Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 6. 12. 2013 súd mal za preukázané, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, poskytla žalovanej finančné prostriedky vo výške 1000 eur pri ročnom úroku 32% a RPMN 32%. Žalovaná pred

podpisom Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 23. 12. 2014 uhradila sumu 604,23 eur a zvyšok bol dorovnaný čerpaním úveru zo Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 23. 12. 2014.

Ďalej súd mal za preukázané, že na základe Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 16. 1. 2014, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, poskytla žalovanej finančné prostriedky vo výške 2000 eur pri ročnom úroku 32% a RPMN 32%. Žalovaná pred podpisom Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 23. 12. 2014 uhradila sumu 928,20 eur a zvyšok bol dorovnaný čerpaním úveru zo Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 23. 12. 2014.

Taktiež mal súd za preukázané, že na základe Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 29. 12. 2012 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, poskytla žalovanej finančné prostriedky vo výške 1300 eur pri ročnom úroku 15% a RPMN 15%. Žalovaná pred podpisom Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 23. 12. 2014 uhradila sumu 1067,28 eur a zvyšok bol dorovnaný čerpaním úveru zo Zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 23. 12. 2014.

Teda súd mal preukázané, že zo všetkých týchto vyššie uvedených piatich úverových zmlúv žalovaná čerpala sumu 7300 eur a jednotlivými splátkami uhradila sumu 4830,75 eur.

19. Súčasne súd mal za preukázané, že Zmluvou o poskytnutí pôžičky zo dňa 23. 12. 2014 došlo k refinancovaniu vyššie uvedených úverov. V zmysle tejto zmluvy, právny predchodca žalobcu vypočítal na refinancovanie sumu 4433,77 eur, ktorú mala žalovaná splácať pri ročnom úroku 30,32% a RPMN 30,32%. Z tejto zmluvy žalovaná už uhradila právnemu predchodcovi žalobcu, resp. žalobcovi sumu 2074 eur pred začatím konania na súde a sumu 890 eur po podaní žaloby na súd.

20. Vzhľadom na povahu účastníkov týchto zmlúv, je nesporné, že všetky predmetné zmluvné vzťahy sú vzťahmi spotrebiteľskými, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetné zmluvy so žalovanou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovanej v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu).

Súd teda zastáva názor, že vyššie uvedené zmluvy sú zmluvami spotrebiteľskými a preto je nutné na nich aplikovať Zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj i príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku v §52 a nasl., taktiež aj Zákon o ochrane spotrebiteľa, ako aj smernicu Rady 93/13/EHS. Na túto zmluvu je tak potrebné aplikovať prednostne špeciálne spotrebiteľské právo. Podľa §54 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa v pochybnostiach použije právna úprava, ktorá je v prospech spotrebiteľa.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu, založeného spotrebiteľskou zmluvou.

21. Podľa ustanovenia §53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa ustanovenia §3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ustanovenia §39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

Úver zo dňa 28. 5. 2013 bol žalovanej poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 32% a RPMN 32%. Súd má však za to, že takto dojednaná výška úrokov je v nepomere v porovnaní s priemernými úrokovými mierami z úverov poskytovaných v obchodných bankách. Podľa priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk v percentách vypočítaných podľa Nariadenia (EC) No63/2002 ECD, priemerná úroková miera z úverov od 1 do 5 rokov v čase uzavretia zmluvy o úvere bola v hodnote 11,22% ročne.

Úver zo dňa 6. 8. 2013 bol žalovanej poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 32% a RPMN 32%. Súd má však za to, že takto dojednaná výška úrokov je v nepomere v porovnaní s priemernými úrokovými mierami z úverov poskytovaných v obchodných bankách. Podľa priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk v percentách vypočítaných podľa Nariadenia (EC) No63/2002 ECD, priemerná úroková miera z úverov od 1 do 5 rokov v čase uzavretia zmluvy o úvere bola v hodnote 11,55% ročne.

Úver zo dňa 6. 12. 2013 bol žalovanej poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 32% a RPMN 32%. Súd má však za to, že takto dojednaná výška úrokov je v nepomere v porovnaní s priemernými úrokovými mierami z úverov poskytovaných v obchodných bankách. Podľa priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk v percentách vypočítaných podľa Nariadenia (EC) No63/2002 ECD, priemerná úroková miera z úverov od 1 do 5 rokov v čase uzavretia zmluvy o úvere bola v hodnote 11,02% ročne.

Úver zo dňa 16. 1. 2014 bol žalovanej poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 32% a RPMN 32%. Súd má však za to, že takto dojednaná výška úrokov je v nepomere v porovnaní s priemernými úrokovými mierami z úverov poskytovaných v obchodných bankách. Podľa priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk v percentách vypočítaných podľa Nariadenia (EC) No63/2002 ECD, priemerná úroková miera z úverov od 1 do 5 rokov v čase uzavretia zmluvy o úvere bola v hodnote 11,71% ročne.

Úver zo dňa 23. 12. 2014 bol žalovanej poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 30,32% a RPMN 30,32%. Súd má však za to, že takto dojednaná výška úrokov je v nepomere v porovnaní s priemernými úrokovými mierami z úverov poskytovaných v obchodných bankách. Podľa priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk v percentách vypočítaných podľa Nariadenia (EC) No63/2002 ECD, priemerná úroková miera z úverov od 1 do 5 rokov v čase uzavretia zmluvy o úvere bola v hodnote 8,91% ročne.

22. Pri týchto úveroch je zrejmé, že jedná sa o spotrebiteľský právny vzťah. Pri spotrebiteľských právnych vzťahoch sa použije právna úprava, ktorá je výhodnejšia pre spotrebiteľa a to bez ohľadu na to, či sa jedná o právny vzťah z Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka alebo iného zákona. Použitie práva výhodnejšieho pre spotrebiteľa vyplýva aj z nález, resp. z uznesenia Ústavného súdu SR z 19.06.2013, sp.zn. ÚS 402/2013-10.

Podľa ustanovenia §3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom.

Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ustanovenia §4 ods. 8 tohto právneho predpisu, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými

mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Pri peňažných úveroch, resp. pôžičkách je samozrejmé, že sa poskytujú za odmenu, pričom touto odmenou je spravidla zmluvný, resp. dohodnutý úrok, ktorý vyjadruje odmenu za poskytnutý úver. V tomto prípade úrok z úveru, dohodnutý medzi účastníkmi konania, bol vo výške 32% ročne, resp. 30,32% ročne, pričom tento je viac ako dvakrát vyšší ako obvyklá priemerná výška úrokov poskytovaných v obchodných bankách pri obdobných úveroch v danom období. Z tohto dôvodu dojednanie v zmluve úvere o takto vysokom zmluvnom úroku považuje súd pre rozpor s dobrými mravmi za neplatné, pretože dohodnutý úrok z úveru je zjavne vyšší ako bola priemerná úroková sadzba poskytovaná obchodnými bankami v uvedenom období. Podľa ustanovenia §3 ods. 1 a ustanovenia §39 Občianskeho zákonníka sa jedná v tejto časti o neplatný právny úkon a ide o absolútne neplatnosť na ktorú súd prihliada ex offio. Preto súd je toho názoru, že žalobcovi nepatrí úrok z úveru.

23. Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100% oproti prímeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“ (rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. 5. 2016 sp. zn. 19Co/312/2015).

Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie). Odvolací súd vo svetle komparatistiky poukazuje na viaceré právne úpravy a spravidla cena úverov neprevyšuje 20% (porov. príspevok „Dobré mravy, pôžička“ v časopise Bulletin SAK, č. 7/8/2009). (rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. 9. 2013 sp. zn. 3Co/151/2013).

„Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosť za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH

3Ob816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstate trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č.k. 3Co 151/2013.

Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

„Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100% je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100% oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100% oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014. (porovnaj aj Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014).

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s §39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa §658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaná obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011).

Vo vyššie uvedených rozhodnutiach súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Súd aj v danej veci považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú.

24. Keďže sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, je zabezpečená ochrana slabšej strany, t.j. spotrebiteľa - žalovanej aj v súdnom konaní. Súd ex offa podrobuje súdnej kontrole zmluvy uzavretú v rámci spotrebiteľských právnych vzťahov, teda aj tieto zmluvy.

Predmetné všetky úverové zmluvy je potrebné posúdiť i podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, súd skúmal, či uvedené zmluvy majú všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, pričom dospel k záveru, že úverové zmluvy majú v tomto smere nedostatky.

Súd dospel k záveru, že zmluva neobsahovala náležitosti v zmysle ustanovenia §9 ods. 2 písm. k), f) a j) Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto úver sa považuje v zmysle ustanovenia §11 ods. 1 písm. b), resp. písm. a) citovaného zákona za bezúročný a bez poplatkov.

25. Z citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termíny splátok sa viažu ku každej v zákone uvedenej zložke spotrebiteľského úveru, ktoré má žalovaná žalobcovi ako veriteľovi vracať, teda sa to týka istiny, úrokov aj iných poplatkov. Podľa zákona musí byť v každej zmluve jednoznačne, určito a zrozumiteľne a to priamo v zmluve uvedená nielen výška istiny, ale aj výška riadnych úrokov a iných poplatkov a taktiež aj počet a termíny splátok istiny, riadnych úrokov a iných poplatkov. Cieľom je zabezpečiť, aby spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy mal jasne, určito a zrozumiteľne vyjadrené čo, kedy a kde má platiť a z čoho pozostáva úver, ako aj odmena a všetky sumy a splátky, ktoré má veriteľovi za tento úver ako spotrebiteľ zaplatiť.

V tomto prípade z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že zmluva o úvere neobsahuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch tak, ako to je vyššie uvedené podľa § 9 ods. 2 písm. k) a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením a s cieľom tejto právnej úpravy.

Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch ako to už bolo uvedené je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol riadne, určito a zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, kedy, v akej výške a ako dlho je povinný veriteľovi plniť svoje záväzky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a z čoho pozostávajú tieto jeho záväzky. Cieľom je poskytnutie ochrany spotrebiteľa. Spotrebiteľ má právo a to priamo zo zákona byť informovaný pri uzatváraní zmluvy o splácanej istine, o splácanej mesačnej sume istiny, výške úrokov z úveru a poplatkov súvisiacich s úverom. Žalobca mal ako dodávateľ priamo zo zákona povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere určito, jasne a zrozumiteľne uviesť výšku úrokov, výšku poplatkov a to priamo v zmluve a priamo aj pri mesačných splátkach pod sankciou straty práva na úroky a poplatky.

Žalobca si tejto povinnosti bol vedomý a v zmluve sám uvádza, že bola uzavretá podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Napriek tomu tento zákon nedodrжал.

V rozsudku zo dňa 27.11.2014 vo veci sp. zn. 7Co/220/2014 Krajský súd v Prešove uviedol -„Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcou z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. je i to, že táto zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia. Tento nedostatok spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov.“

Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010).

26. V uzatvorených zmluvách o spotrebiteľskom úvere nie je ani uvedená konečná splatnosť úveru, teda nie je naplnená dikcia §9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona. Podľa zmluvy lehota splatnosti je uvedená takto: 11/2015, 12/2015, 01/2017, 5/2015, 8/2016 a 1/2020. Takéto určenie konečnej splatnosti úveru súd takisto nepovažuje za dojednanie v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch.

Jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ je súčasťou dojednanie, že dlžník je povinný splácať úver do okamihu úplného uhradenia

čerpaného úveru vrátane príslušenstva, takéto dojednanie nezodpovedá zákonnej požiadavke. Na základe uvedeného možno konštatovať, že údaj o konečnej splatnosti úveru v zmluve absentuje. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť.

Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to je vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.9.2012, sp. zn. 17Co/151/2012).

Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Význam uvedenej zmluvnej náležitosti súvisí aj s ďalšími nárokmi veriteľa vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere. Súd pripomína, že v zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.11.2013, sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.05.2012, sp. zn. 1Co/30/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.02.2014, sp. zn. 5Co/567/2013) veriteľovi prislúchajú zmluvné úroky ako odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov do splatnosti úveru, po jeho splatnosti má nárok na úrok z omeškania. Uvedený údaj preto slúži na rozlíšenie, dokedy je dlžník povinný platiť zmluvné úroky a odkedy úroky z omeškania.

27. Ďalej súd má za preukázané, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahujú náležitosti v zmysle ustanovenia §9 ods. 2 písm. j) Zák. č. 129/2010 Z.z.. Aj keď uvedené listiny obsahujú výšku RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, neobsahujú však všetky predpoklady, použité na výpočet tejto RPMN. Spôsob výpočtu RPMN je uvedený v prílohe č. 2 citovaného zákona, pričom podkladom pre výpočet RPMN je číslo posledného čerpania, výška čerpania, interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov, výška splátky alebo platby poplatkov a interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov. Súd má za to, že Zmluva uvedené neobsahuje.

„Súdu prvej inštancie teda nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch). K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017.

Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017.

28. Vzhľadom k tomu, že úroky z úveru súd posúdil ako neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, ako aj vzhľadom k tomu, že všetkých šesť spotrebiteľských úverov v danej veci súd považoval za bezúročné a bez poplatkov aj v súlade s ustanovením §11 Zák. č. 129/2010 Z.z., žalobcovi patrí len rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru a už uhradenými splátkami.

Žalovaná na úverových zmluvách zo dňa 29. 12. 2012, zo dňa 28. 5. 2013, zo dňa 6. 8. 2013, zo dňa 6. 12. 2013 a zo dňa 16. 1. 2014 čerpala sumu 7300 eur. Ešte pred uzatvorením úverovej zmluvy zo dňa 23. 12. 2014 jednotlivými splátkami uhradila sumu 4830,75 eur. Teda neuhradená ostala len suma 2469,25 eur a teda vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie súd ustálil, že len táto suma bola predmetom refinancovania vyššie citovaných úverov a teda len táto suma bola predmetom úverovej zmluvy zo dňa 23. 12. 2014.

Teda z úverovej zmluvy zo dňa 23. 12. 2014 žalovaná čerpala sumu 2469,25 eur a ku dňu podania žaloby uhradila sumu 2074 eur a následne po podaní žaloby uhradila ďalšiu sumu 890 eur, teda spolu už uhradila sumu 2964 eur, t.j. viac ako čerpala, žalobe žalobcu nebolo možné vyhovieť a preto súd žalobu žalobcu vrátane úroku z omeškania zamietol.

29. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia §255 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením §256 Civilného sporového poriadku.

Zo žalovanej sumy 3503,23 eur súd má za to, že žalovaná zavinila zastavenie konania len v časti o zaplatenie 494,75 eur, pretože v čase podania žaloby súd považoval žalobu žalobcu dôvodnú len v tejto časti, teda len v tejto časti by patrila náhrada trov konania žalobcovi. V prevyšujúcej časti žalobca zobral žalobu späť, pretože úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, resp. v prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu zamietol, teda v prevyšujúcej časti konania, by patrila náhrada trov konania žalovanej. Z uvedeného vyplýva, že v konečnom dôsledku bola v konaní úspešnejšia žalovaná a teda žalovanej by patrila náhrada trov konania. Táto si však náhradu trov konania neuplatnila, žiadne trovy konania jej nevznikli. Preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.